

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Národna Tiskarna“ telefon št. 85.

Celjske razmere.

(Ob desetletnici „Celjskega Sokola“.)

III.

Več ko deset let pripravljali in navduševali so se celjski Slovenci za slovensko železno trgovino, pa niti do jednega sklepa ni prišlo. Leta in leta prigovarjali so navdušeni narodnjaki, da naj ljudstvo podpira slovenske trgovine, vedno in vedno delalo se je na to, da naj bi se celjski slovenski obrtniki in trgovci družili, se popolno odtegnili od nemčurjev, ker od teh itak nič nimajo. — Pa vse zastonj! Zaradi ljubega „Geschäfta“ ostala je vedno ista stara mlačnost in indiferentnost.

Prišli so Čehi. — Rakuš, tvoja nemčurska struna je zapela! Prišlo so celo najete barabe iz Gradca, letelo je kamenje, pomočila je celjske tla češka kri! Da, ti slovanska kri, kako blaženo si porosila ta tla! Čili konji gospoda Petra Majdiča, kateri sicer ne poznajo biča, bili so tepeni od barab, in zadel je kamen tudi g. Majdiča in njegove spremljevalce...

Hvala, Rakuš, tebi in tvoji nemčurski bandi za vse to! Kar s prošnjami, z grožnjami, s trudom in naporom celjski navdušeni narodnjaki niso zmogli, k temu si jim ti s svojo gardo pripomogel.

Ljudstvo, prej mlačno in mirno, je v celi okolici, posebno v lepi, bogati Savinjski dolini vskipelo v navdušenosti in se zgrajalo nad barabskim početjem celjskih Nemcev in nemčurjev. Popetoril se je promet slovenskih trgovcev, odložili so celjski slovenski trgovci in obrtniki svojo mlačnost, na prvi poziv prihiteli so na zborovanje vsi. Videti so bili celo taki obrazi, katerih prej v „Narodnem domu“ nikdar nisi videl, ter govorili tako odločno, in pokazali ne samo z besedo, marveč tudi z dejanjem, da klije v njih pravi slovenski čut, pravo navdušenje, in da so se prej le zaradi ljubega miru vzdrževali, pač pa komaj čakali prve prilike, da se združijo zbog skupnega delovanja.

Prvi in glavni sklep tega zborovanja, ustanoviti namreč slovensko železno trgovino, je danes izvršen. Seveda ni šlo vse tako hitro in gladko. Pa čim več zaprek se je stavilo, tem večje navdušenje, tem večja je bila zavednost.

Ko so se sklicali trgovci, obrtniki in drugi na zopetno posvetovanje specialno zaradi železne trgovine, bilo je podpisanih nakrat 60.000 gld. Ko je bilo že vse vrejeno in pripravljeno, vpili so celjski Nemci in nemčurji, da bi se jih kamen usmilil. Za kar so vedeli in znali, vse so klicali na pomoč. Rakuš, posebni znanec in prijatelj večine nemškomislečih, nacionalno zagrizenih sodnih svetnikov in drugih juristov, s katerimi vsak dan v krčmi posedeva in kuje naklepe proti že itak zatiranim Slovincem, jo je potuhtal! — Vozilo, hodilo in klicalo se je toliko časa na pomoč, da je res prišla pomoč. Izposlovali so izbris že pravomočno protokoliirane zadruge iz registra. Pa če se postava mora preurediti ali dopolniti, stori se vse, da se le celjski gardi ugodi!

Rakuš, dobre pomagače imaš! Toda Slovincem so iz zadrege pomagale tiste batine, katere so divje barabe naštele čilim, plemenitim Majdičevim konjem, prav prišel je Slovincem tisti od barab vrženi kamen, ki je zadel vrlega g. Petra Majdiča!

G. Peter Majdič, vrl možak stare kranjske korenine, možak, ki več premore ko vsi celjski nemčurji, ki povzroči na železnici več prometa ko vse Celje, ki razume v trgovini več ko vsi celjski trgovci, bil je tudi pred obiskom Čehov naš, bil vnet narodnjak ter podpiral vsa društva, obiskaval vse veselice, vse slavnosti, bil je že prej pravi mecén. Pa kot trgovec, kot tovarnar bil je miren, indiferenten, in se ni toli zanimal za narodni celjski boj. Ko pa je čul živinsko rjovenje celjske fakinaže, ko so barabe namlatili s palicami njegove konjiče, ko mu je zabrenčal kamen v glavo, spoznal je tudi on, da so Slovenci siljeni, v Celju postaviti se na odločno svoje narodno stališče. Bil je kakor preroben in je od tistih-

mal zdaj ne jedenkrat, marveč petkrat naš! Hvala, Rakuš!

In ko so zadrugo iz registra izbrisali, ko so nemčurji ponoči na vrata prodajalnice, katere se je za železno trgovino pripravljala, nalepili mrtvaški list s črnim križem, — odločil se je vrl g. Majdič, dasi je imel že prej kot trgovec, kot tovarnar, nepopisno obilo posla, prevzeti slovensko železnino na svojo roko. — Zopet so bili Rakuš in sodrugi na delu. — Klečeplazili so pri tovarnarjih železa ter prosili in rotili, da naj mu železa ne dajejo; zagnali so krik ter skušali s pomočjo nacionalno zagrizenih nemških listov škodovati g. Majdiču, njegovi, tudi po nemških deželah razprostrti veletrgovini z moko. — Pa izjalovilo se jim je tudi to. G. Majdič dela z najnovejšimi stroji in pa s kapitalom ter ga ni, ki bi mu mogel delati konkurenco. — Nekaj jih je izostalo, pa kmalo so se zopet vrnili. Za denar je dobil tudi železa, kolikor je hotel, in nemčurji niso dosegli družega, kakor da so navdušenje njegovo le povečšali in povzročili vsklik in zaroto: „In če izgubim tudi 30 ali 40 tisoč, pripravljem sem nato, samo prej ne neham, da mora biti železnina slovenska taka, da lahko konkurira z vsako drugo“.

Rojaki, trgovci slovenski, koliko je mož, ki lahko vtaknejo 40 tisoč sploh v trgovino? Ta pa jih je imel pripravljene za samo eventualno izgubo! Potem si lahko mislite, kako velika slovenska trgovina je vzrastla vsled početja barabskih nemčurjev in Nemcev! Še predno so to slovensko trgovino otvorili, bilo je neštevilno narcil. Ko pa je počela trgovina delovati, bilo je toliko posla, da niso imeli mesec dni časa napraviti izložb in so celo ponoči morali delati. In trgovina vedno lepše uspeva! — V trgovinah nasprotnikov pa imajo komaj deseti del ti-stega skupička kakor prej.

Vesetje je gledati, kadar so v „Narodnem domu“ vsedejo gospodje pomočniki iz te slovenske trgovine krog mize. Celo omizje jih je, vrlhi narodnjakov — Sokolov! Kdor

pozna celjske razmere, ve ceniti pridobitev te slovenske trgovine v vsakem obziru. Lahko so hvaležni celjski in okoliški Slovenci, kakor Slovenci sploh, gosp. Majdiču, da se je lotil podvzetja, za katero podvzetje leta in leta ni bilo najti moža. Kajti kdor nima denarja, ne more začeti take velikan-ske trgovine. Če pa ima denar, se pač prej dobro premisli, predno se naseli v zagri-zenem gnezdu, kjer so take razmere. — Zasluži toraj g. Majdič, da ga vsi slovenski trgovci podpirajo. Trgovec, če si res narodnjak, ne pozabi, kadar kupuješ v Celju železo, kako in zakaj je „Merkur“ nastal! Ne izgovarjaj se na to in ono, temveč informiraj se prej, kako vrla je ta največja in najlepša, res slovenska trgovina, poskusi in pokaži s tem, da si res narodnjak v pravem pomenu besede!

Sploh, Slovenci, pa priporočajte „Merkurja“ vselej in povsod ter podpirajte na ta način slovenska podjetja v Celju, ker le na ta način bo Celje padlo v slovenske roke, kamor spada.

Shod v Kamniku.

(Izv. poročilo.)

Shod slovenskega katoliškega društva za kamniški okraj, na katerega so vabili veliki, živobarbeni lepaki, vršil se je ob kaj pičli udeležbi brumskih kuharic, nedoraslih radovednežev obojega spola, nekaj kmetov iz okolice, obligatnih mežnarjev, dveh č. co. frančiškanov in par črnih „gospodov“, v nedeljo, dne 19. avgusta na dvorišču gostilne pri Krištofu. Čudno, da smo to pot kamniške meščane povsem pogrešali. — Radovedni pa smo, po kolikokrat je poročevalec „Slovenca“ štel vsacega navzočnika, da je prišel do devetkrat pretiranega števila 600!!

Zborovanje je otvoril župnik Bernik z Holmca z reklamo za II. katoliški shod, za klerikalno časopisje ter s pobijanjem „Slov. Naroda“ in „Rodoljuba“.

Na to sledila so kratka poročila funk-

LISTEK.

Stotnikova uniforma.

Spisal Anton Čehov.

Solnce se je motno in černo dvigalo na mestom Dirsk, petelini so se zbu-jali, se stezali ter se pripravljali, da pozdravijo novi dan. V žganjarni očke Nilkova pa so bili že gostje. Trije izmed njih so sedeli okrog mize, krojaški mojster Merkulov, redar Šratva in bančni sluga Smjehunov.

„Molči, oh, dragi moj, molči vendar!“ se je togotil krojaški mojster, mej tem ko je držal redarja za gumb. „Visok, civilen dostojanstvenik, ki spada seveda k štirim najvišjim činovnim razredom, je za nas jednega, kateri se zanima za kakovost uniform, mnogo večjega pomena, nego vsi vaši majorji, polkovniki in generali skupaj. Vzemimo na pr. kakega komornika. Kakšen človek je to? V kateri činovni razred spada? Vsakdo, ki ne more izdati za svojo uniformo najmanj petnajststo rubljev, se ne sme poleg njega niti pokazati. To je jasno. Štiri vatlje najfinejšega sukna iz tovarne Prindel in sinov, potem z zlatom vezeni zavrtniki, zlati gumbi, bele hlače s širokimi, zlatimi progami. Toda kaj vse to? To vse ni še nič. Končno si bi lahko tudi revizor vašega dela privoščil to, se-

veda, ako bi imel potrebni denar in veselje. Ne! ne! To še dolgo ni vse. Toda vsa prsa polna zlatega veziva? Hm, kaj rečeš ti k temu, prijateljček? Ne samo zavrtniki in rokava, namreč tudi naramnice in našivi? Hm, kako ti ugaja to, bratec?...

„In šele, ako ima kdo srečo, šivati za visokorodne gospode hišne učitelje, nadkonjarje, obrednike za vse različne ministre in dostojanstvenike?... Hm, ali me razumeš?... Na, saj to je ravno, o tem nimaš niti pojma. Spominjam se, da sem nekoč delal za hišnega učitelja, njegova visokorodnega gospoda grofa Sjemjoniča Vonliarevskega. Rečem ti, uniformo... deset korakov od moža! Ako se je le dotakneš, ti začno žile urnejše utripati, da, da. Potem, ako je res visoka gospoda, katere je pri tebi kaj naročila, se gotovo varuj, nadegovati jo. Kakor hitro si vzel mero, glej, da se pobereš, da bi kaj pomerjal, na to niti misliti ne smeš. Govoriti o kroju in drugih malenkostih, to ti tudi ne sme priti na misel. Tega kratko malo ni. Ako si pravi krojač, potem je tvoja dolžnost, potepin, da po meri vse sam narediš prav. Vse se mora tako ujemati, kakor ako bi na pr. skočil kdo z zvonika ter smuknil pri tem naravnost v svoje črevlje.“

„V bližini naše delavnice je bila orožniška vojašnica, in veš, bratec, kaj je storil naš mojster Osip Jaklič? Mej orožniki si je zbral takih ljudij, katerih rast je bila

slična postavi naročnika. In ti so potem morali pomerjati uniforme. Ali me razumeš? In tako se je prigodilo, da smo nekoč poklicali iz vojašnice primerne moža, da pomeri grofovo uniformo. „Obleci to, potepuh, in čuti kolika čast te je doletela“. In kaj meniš, ko se je v zlatovezeni uniformi pogledal v zrcalo, se je začel tresti po vsem telesu ter se je skoro onesvestil.“

„Ali ste tudi kdaj delali za kakega policijskega vodjo?“ je poizvedoval redar?

„Oh, norec, ti pač misliš, da so to tudi imenitni naročniki? V Petrogradu jih leta toliko okrog, kakor psov brez gospodarjev... Le tu na deželi se jim klanjajo, toda tam, kdo se briga za take ljudi? Šivali smo večinoma za vojaštvo ter za štiri najvišje civilne razrede. Pi, pi, pi, golobček moj, to so povse drugi naročniki!... Ako spadaš na pr. v peti činovni razred, tedaj si ničla, sin moj... Pridi v osmih dneh zopet in našel boš vse narejeno. Kajti, kaj pa je tu posebnega razun rokavov in našivov? Ako pa je bil kdo v tretjem ali celo v drugem činovnem razredu, tedaj naj bi bil ti videl našega mojstra! Deževalo je sunkov na desno in levo, da je bilo kaj, in vsakokrat je moral drugi teči v orožniško vojašnico. Nekoč smo delali za perzijskega konzula. Našli smo mu za petnajststo rubljev zlata na prsa in na zavrtnik; bali smo se že, da človek ne bode hotel plačati. Toda ne, dobili smo

vse do zadnjega vinarja. „Če smo tudi brezbožni neverci, imamo vendar svoje čuvstvo poštenja. Tu, dragi prijatelj, vzemi svoj denar“. Glej, prijatelj, v Petrogradu so celo Tartarci nobel“.

Merkulov je povedal še mnogo epizod iz svoje preteklosti. Ko pa je bila ura devet, ga je prevladala ginjenost, in začel je vsled vpliva svojih spominov jokati. Kako žalostna osoda, da ga je zanesla v to pokrajinsko gnezdo, kjer so sami kramarji in rokodelci!

Redar je mej tem časom prijel že dve osebi ter ju peljal na redarsko stražnico, bančni sluga je prišel že dvakrat s praznimi rokami s pošte, Merkulov pa je še vedno sedel v žganjarni ter pil žganje.

Ko je bila dvanajst, je stal pred cerkovnikom Antifonomov, kateri je mej tem časom vstopil na požirek pijače, bil si besen s pestmi na prsa ter vpil:

„Ne! Oh, ne! Nič ne maram delati za cepce! Tega ne storim! Nebeška kraljica Marija naj me tega obvaruje! Jaz nisem vajen občevati s tako drhaljo, kakoršna ste vi. Nič, nič, z vami ne maram imeti opravka. V Petrogradu sem delal za gospode častnike. Poberi se od tu, ti dolgo-peta cerkvena miš, da te ne bodo več videle moje oči... Glej, da se mi spraviš izpred oči!“

(Dalje prih.)

3/2 6 h

cionarjev tega društva, katera so pa bila za nas popolno nepomembna.

Med tem pridrida na dvorišče elegantna ekvipaža, iz katere se izkrcata katoliški prvak dr. Šusteršič in tačasni oproda drž. posl. Pogačnik.

Gosp. Pogačnik prevzame takoj angažma ter prične z vso silo mlatiti prazno slamo o državnozborni obstrukciji, razume se, da je v potolaženje navzočih kmetov in kmetič pozabljaval čez višje uradnike in deželno vladno, katero je dolžil, da je kriva nedosege državne podpore za po toči poškovane okoličane.

Sedaj pa nastopi katoliški prvak, dr. Šusteršič, ki je med tem izlekel iz žepa iztis „Slov. Naroda“ s poročilom o Šukljejevem zadnjem novomeškem govoru, v katerem je našega prvaka kaj gorko okrcal.

Ta govorniški Tantalus je mučil pohlevne poslušalce približno dve uri z neslano interpretacijo navedenega članka v „Slov. Narodu“ in nekrščansko mrcvaril ubogega dvornega svetnika Šukljeja, tako da se je približno vsak stavek pričel in jenjal z „dvornim svetnikom Šukljejem“. Najbolj je pa nas razveselila in frpirala monumentalna definicija slovenskega liberalca. Prvak Šusteršič je dejal svoji čredici: „Da vam najbolj in najlozje razložim, kaj da je liberalce, vam rečem, to je človek, kateri se na puter vleže“. Dvornega svetnika krstil je, da bi ga Podgorci lozje spoznali, za „salamučija“. Razume se, da so navzoči vsi prišli z Dunaja. Slednjič se ni mogel zdržati, da bi ne udrihal tudi po naših narodnih učiteljih na jako podol način — gotovo radi navzočnosti več tukajšnjih šolarjev.

Predno je prvak končal, skrčilo se je število poslušalcev v peščico najvernejših. Ker se je dan že nagnil, skočil je brzo še naš gospod Jakob na improvizirano prižnico ter ognjeno, enak Tomažu Akvinskemu, vabil in klical v boj zoper liberalce, „Slov. Narod“, „Rodoljuba“ in strastno agitiral za II. katoliški shod, na katerega pride baje tudi gospod kardinal iz Gorice. V popolnito Šusteršičeve definicije razkril je poslušalcem tudi liberalno tajnost, enak Levu Taksilu, da je liberalni general Lucifer sam.

Splošen utis tega shoda je bil tako klavrn, da nobeden govornikov, niti prvak sam, ni dobil specialnega aplavza.

Ekvipaža oddrda, poslušalci izginejo, gospodje se razležejo, — mi pa obžalujemo katoliške mošnje, katere kolje naš prvak s Štefetom & Comp.

V Ljubljani, 22. avgusta.

K položaju.

Glasi lo dr. Ebenhoch se je oglasilo zopet ter namiguje, da tudi nova pogajanja dr. Körberja z načelniki in najodličnejšimi člani raznih strank ne bodo imela vspeha. Ebenhoch trdi tudi, da se je v zadnjih avdijencah v Išču odločilo, da parlament ne bo razpuščen, ter da se vlada, dasi je začasno opustila to misel, končno zopet zateče k oktroiranjem. „Vaterland“ se bavi resno z ničevim govorom dr. Šusteršiča v Kamniku in dokazuje, da je izražal govor dvornega svetnika Šukljeja načela jugoslovanskega kluba, ter je zatagadelj napad Šusteršiča kot načelnika slovenskih klerikalcev na ta načela dokaz, da vlada v jugoslovanskem klubu celo v načelih nejednost, ter da je obstoj „slovanske krščansko-narodne zveze“ v nevarnosti. Jako dobro pa pripominja „Vaterland“, da se imata klub čeških konservativcev in centrum, ki sta v zvezi z jugoslovanskim klubom v takozvani novi „zvezi desnice“, zahvaliti za svoj vpliv ravno tisti „privilegirani“ volilni pravici, katero je imenoval Šusteršič glavni vzrok vsega notranjepolitičnega nereda. Šusteršič hoče potemtakem škoditi lastni stranki in njenim najboljšim zaveznikom. „Vaterland“ pripisuje pač Šusteršiču tolik vpliv, kakoršnega ta vpokojeni poslanec ni imel še nikdar. Körber doslej s pogajanjmi še ni začel ter ni sprejel še nobenega poslanca. Baje pa je povabljen prvi poslanec Ebenhoch kot načelnik nemških klerikalcev.

Nevaren konflikt

je nastal radi delovanja makedonskega odbora med Rumunijo in Bolgarijo. Razsoditi ni mogoče, ali so zanesljiva iz Bukarešta došla poročila, vsekakor pa je nedvomno, da vlada v rumunskem časopisju

silna ogorčenost, ter da je narod rumunski jako razburjen. 20. t. m. je demonstriral po ulicah Bukarešta velikanski spreved družtev z zastavami ter oseb raznih slojev. Vseh skupaj je bilo baje nad 30.000 ljudi. S hiš so vihrale v črno tanjšico zavite narodne zastave, dame in gospodje so bili v žalnih oblekah. Vršila sta se dva velika shoda, na katerih so govorniki protestirali proti vedenju Bolgarov in proti bolgarski vladi ter pozivljali rumunsko vladno na odločen odpor. Spreved je šel pred kraljevo palačo, kjer je govoril posl. Iliescu ter pred hišo umorjenega profesorja Mihaileanuja. Vseučiliščniki so nabili manifest, v katerem imenuje Bolgare „narod banditov in morilcev“ ter očitajo bolgarskemu narodu, da je nevhvaležen za to, da se je zanj leta 1877. prelivala rumunska kri. Preiskava proti morilcu in sokrivcem umora Mihaileanuja dobiva vedno večji obseg. Zaprtih je že mnogo Bolgarov, ki so bili baje člani makedonskega komiteja. V kleti bolgarskega gostilničarja Spira Aleksejeva in pri cerkovniku bolgarske cerkve, Ivanču Šiškovu so našli baje cel tajni arhiv bolgarskih revolucionarcev. V tem arhivu so bila baje pisma, ki dokazujejo, da so imeli Bolgari na Rumunskem zveze z višjimi bolgarskimi častniki in z vladnimi uradniki v Sredu. „Grazer Tagblatt“ je dobil iz Bukarešta pismo, da je možno, da se vname vojna. Bolgarska vojna uprava hoče baje mobilizirati čete v severni Bolgariji. Na meji Dobruče in pri Silistri so koncentrirane bolgarske čete in v Ruščuku se je baje sestavila četa 500 Makedoncev, ki stoje pod vodstvom bolgarskih častnikov. Ta četa namerava baje vdreti na Rumunsko ter insurgirati tam prebivajoče Bolgare, da s silo oproste radi umora Mihaileanuja zaprte Bolgare. Baje namerava tudi rumunska vojna uprava mobilizirati 1., 2. in 3. kor in jih poslati na mejo. Kralj Karol je dejal baje častnikom gardnega kora v Pelešu, naj bodo pripravljeni na vojno, ker se lahko vsak čas zgodi, da bode apeliral na njihovo junaštvo. Odgovori bolgarske vlade radi makedonskega komiteja so baje toli nepovoljni, da je vzkliknil kralj Karol: „Tako plačujejo Bolgari kri, katero so Rumuni prelili pri Grevici!“ Nota Turčije je baje Rumunom jako ugodna. Porta je izrazila svojo ogorčenost radi makedonskega komiteja ter baje ne dvomi, da je komite dobival podporo bolgarske države. Turški komisar v Sredu izroči bolgarski vladi noto. Ako bolgarska vlada zahtevam porte ne bo vstregla, bo porta postopala energično. Ako so vse te vesti resnične, potem je razmerje na Balkanu res jako kritično. Dopisovanje med Sredcem in Bukareštom se nadaljuje ter se vladi trudita razpor uglati.

Vojna na Kitajskem.

Ker so došla poročila o dogodkih v Pekinu in na Kitajskem vedno nekaj dni stara, seveda ni možno označiti položaja tako, kakoršen je v resnici danes. Zadnje brzojavke govore še vedno o pouličnih bojih. Pekin torej v času, ko so bile te brzojavke oddane, še ni bil ves v posesti mednarodnih vojev, nego je bilo notranje mesto v posesti Kitajcev. Japonci se menda najbolj odlikujejo v teh pouličnih bojih, kar je naravno, saj jih je več kot vseh drugih skupaj. Pri prvih uspehih v Pekinu pa so se osobito odlikovali Rusi, ki so 14. t. m. zjutraj prvi zasedli prve duri vshodnih vrat. Američanski poslanik Conger je sporočil, da je prišla pomoč v najhujši nevarnosti in res že v zadnjem času. Dasi je princ Čing prepovedal streljati na angleško poslaništvo, in dasi so baje kitajski častniki pod smrtno kaznijo prepovedali napadati tujce, ni moštvo kitajske armade odnehalo, nego streljalo dalje. Conger trdi tudi, da je vso revolucijo zakrivila kitajska vlada, da je podpirala boksarje ter da se sedaj z boksarji samo izgovarja. Zategadelj bodo mirovna pogajanja pač dolgotrajna in težavna. Lihungčang se je obrnil do ruske in angleške vlade, naj imenujeta svoje pooblaščenke, ki se bodo z njim pogajali glede mira in glede odškodnine. Toda Lihungčang doslej ni imel uspeha. Zaupa mu nihče dosti, a četudi bi se mu zaupalo, bi pogajanja z njim sedaj ne imela pomena, kajti kitajski cesar in cesarica-vdova sta menda izginila. Dokler pa ta dva oficialno ne začneta pogajati se z drugimi velelastmi, o miru ne bo govora. Doslej še ni znano, kje sta. Nekatera poročila trdijo, da ju straži princ Tuan 60 milj daleč severno Pekina. Grof Waldersee se je peljal

včeraj skozi Tirolsko ter je bil v Inomostu in Rufsteinu jako odlično sprejet.

Dopisi.

Iz Krškega, 19. avgusta. Na poziv našega obče priljubljenega g. župana dra. Tomaža Romiha praznovala se je 70letnica presvetlega cesarja in vladarja na prav slovesen način. Vse mesto je bilo v cesarskih in deželnih, oziroma narodnih zastavah. Na predvečer, 17. t. m., so krški prebivalci svoje hiše krasno okinčali in razsvetili. Po mestu je igrala prav dobro celjska narodna godba. Drugo jutro — na dan cesarjevega rojstva — so nas zbudili že na vse zgodaj topničarji s streljanjem s topovi; godba pak je po mestu z budnico Krčanom oznanjala visok in imeniten pomen cesarjeve 70letnice. Ob 9. uri dopoldne bila je v mestni župni cerkvi slovesna sv. maša z zahvalnico, katere so se vdeležili vsi c. kr. civilni in vojaški dostojanstveniki — na čelu njim naš novi gosp. okrajni glavar Jos. Orešek. Pri cesarski maši so oddajali znamenja naši vrli gardisti pod vodstvom stotnika gosp. Karola Schenerja. Prav lepo je bilo na trgu pred cerkvijo videti vse tukaj bivajoče vojake — topničarje in domače gasilno društvo pod vodstvom načelnika gosp. Antona Ruperta, ki to društvo vodi prav uspešno že nad 30 let; torej je uprav on najstarejši vodja gasilnih društev na Kranjskem. — Po službi božji so se načelniki uradov, šol in društev poklonili g. c. kr. okrajnemu glavarju, proseg ga, da bi blagovolil udanost in ljubezen sporočiti na Najvišje mesto z gorečo željo, da „Vsegamogočni ohrani našega priljubljenega cesarja in vladarja do skrajne meje človeškega življenja“. Ob 1. uri popoldne imeli smo v gostilni gosp. Franca Gregoriča skupen obed (banket), kojega so se udeležili na povabilo g. župana dra. Romiha malone vsi uradniki, nekaj častnikov, več odličnih meščanov, domače učiteljstvo in nekaj okoliških županov, skupaj čez 40 oseb. Navdušeno napitnico na presvitlega cesarja govoril je župan gosp. dr. Romih, na kar je godba zaigrala cesarsko himno, gostje pak so jo poslušali stoje ter zaklicali trikratni „živio“ in „slava“ na priljubljenega vladarja. — Pri tej priliki moramo prav pohvalno omeniti gospo Gregoričovo, ki je nam napravila izborno kosilo. Isto tako je bila pijača prav dobra. — Ob 5. uri popoldne imeli smo na vrtu g. Gregoriča koncert z godbo in petjem. Končno bodi še povedano, da se je o tej cesarski slavnosti čul le en glas: „Vse se je izvršilo vrlo dobro, ter da ima za njo največjo zaslugo domači g. župan.“

Iz Slovenske Bistrice, 20. avgusta. Znani „heiler“ v Slov. Bistrici je nemškonalnemu listu napisal prekrasen slavospev na gospoda Franca Bratkoviča. Čb bode Bratkovič svojemu „tankemu“ in „žejnemu“ prijatelju hvaležen za njegovo priporočilo, je jako dvomljivo: kajti slabše ga ni mogel priporočiti, kakor z izpovedjo, „da je Pitschl Bratkovičev prijatelj!“

Nemškutar prijatelj „narodnjaka“ Bratkoviča! Kdo se ne smeje? „Povej mi s kom občeješ, in povem Ti, kdo da si.“ —

Malo časa še potrpite g. Bratkovič! Kakor se od Vas najeti pisac grozi, boste sami dali „kliki“ priliko, da se bode javno pralo in sešilo Vaše umazano perilo. Nikar ne mislite, da se „kliki“ Vaše groznje boji! Od Vas sovražena „kliki“ bode Vaše ponočne afere in vroče ljubezni polne dogodke na dan spravila in dokazala, da bode Vaši prijatelji stmelj nad Vašim „prijaznim obnašanjem“. Mogoče ste bili ob istih prilikah „v takem stanju“, da se več ne spominjate na vse; toda priče Vam bodo vse v spomin poklicale.

„Kdor ima maslo na glavi, naj ne gre na solnce!“ Do takrat nam pa bodite zdravi gospod „narodnjak“ Pitschnov prijatelj!

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. avgusta.

— **Osebna vest.** Pravni praktikant pri dež. sodišču v Ljubljani, gosp. Matevž Senčar, je imenovan avskultantom.

— **Šusteršičeve ekspektoracije v Kamniku.** „Slovenec“ je včeraj priobčil konec dr. Šusteršičevega kamniškega govora.

Tudi ta del je posvečen skoro izključno posl. Šukljeju. Ta divja strast, ki preveva ves govor, kaže najbolje, kako globoko je moral novomeški državni poslanec s svojo ironijo zadeti dr. Šusteršiča, in kako krvavo ga je moral raniti. V to srdito polemizovanje s Šukljejem je vpletel dr. Šusteršič tu in tam tudi trditve, ki silijo naravnost na smeh. To je že preneumno, kar trdi dr. Šusteršič, da je bil vseslovenski shod delo klerikalne stranke, da je naša stranka kršila spravo, in da mi hujskamo klerikalce proti njemu. Menda ga ni človeka tako kratkega spomina, ki bi ne vedel, da so misel o vseslovenskem shodu sprožili koroški rodoljubi v našem listu, predno se je Šusteršiču še kaj sanjalo o tem shodu, in da sta shod priredili obe stranki skupno; isto tako ve vsakdo, da so spravo pogazili klerikalci s tem, da so, komaj je bila sprava podpisana, šli pri dopolnilni deželnozborni volitvi v boj proti naši stranki, česar bi ne bili smeli storiti, in da so vzlic pravni pogodbi nadaljevali s snovanjem konsumnih društev. In kaj naj šele rečemo o Šusteršičevi trditvi, da mi klerikalce proti njemu hujskamo, da ga hočemo mi iztisniti iz političnega življenja? Nasprotno! Mi ničesar tako ne želimo, kakor da bi Šusteršič še dolgo vodil klerikalno stranko, saj vse njegovo delovanje napeljuje vodo na naš mlin. Njemu se imamo zahvaliti, da je s konsumnimi društvi trgovce in obrtnike, ki se prej niso skoro čisto nič vdeleževali javnega življenja, probudil iz spanja in jih prisilil, okleniti se naše stranke, njemu se imamo zahvaliti, da je z vojno zoper kmetijsko družbo spravil na noge kmeta in kmeta navdal z največjo nezaupnostjo proti klerikalnim težnjam. Kje bi bila naša stranka, ki si pri obstoječih razmerah ne more ustvariti organizacije, ki bi bila klerikalni naravni organizaciji od daleč podobna, ako bi dr. Šusteršič ne delal za nas! In moža, ki vodi svojo stranko od blamaže do blamaže, ki jej je nakopal naj-srditejše nasprotstvo prej politično popolnoma indiferentnih ljudi, takega moža naj bi mi izpodrivali? Bog ne zadene! Ko bi hoteli mi Šusteršiča izpodrivati, bi vse drugače postopali. Imamo obilo materijala, saj ima mož dosti masla na glavi, a tega materijala nečemo porabiti, ker vemo, da kolikor dlje bo dr. Šusteršič gospodaril, tem bolje za nas. Bog ga ohrani vsaj še nekaj let, da nastane v njegovi gospodarski organizaciji neizogibni krah. Ta se ne da preprečiti, a čim nastane ta krah, bo kar čez noč konec klerikalizma na Kranjskem. Tedaj bo šele duhovščina videla, kaj je sejala. V klerikalni stranki je nekaj starejših in izkušenih mož, duhovskih in posvetnih, ki vse to prav dobro uvidevajo, in se zato kar nič ne ogrevajo za Šusteršičeve eksperimente. Šusteršič je te starejše župnike in posvetnjake kar na kratko proglasil za — kravice. Vidi se, da se Šusteršič zelo čuti, saj bi se sicer ne upal takih mož pitati s psovskami. Te „kravice“ naj le še malo potrpe in videle bodo na svoje oči, kako bodo sedanji Šusteršičevi pristaši svojega mojstra in voditelja nagnali!

— **„Caviar“.** Piše se nam: Zadnjič Vas je „Slovenec“ spodbodel, da bi „Slov. Narod“ imenoval „Caviar“. Šment, človek bi mislil, da gospodje iz cerkve poznajo kavjar samo kot primeček k dobremu kosilu ali kot zajutrek po trudopolni noči. Kako pa, da poznajo tak list? „Narod“ se pod smrtnim grehom ne sme brati, kako pa je s „Caviarjem“? Morda ga pa gospodje ravno tako morajo brati, kakor „theologijo moralis“, velikokrat omenjeno in še večkrat sedaj naročeno. Kaj ko bi jih popražali? Star naročnik.

— **Iz Begunj pri Cerknici** se nam piše: V kratkem zapusti naš kraj ekspozit gosp. Franc Kušar ter se preseli kot župnik v Mengeš. Bival je med nami deset let ter si pridobil spoštovanje vseh. Mož sicer ni bil nikdar naš pristaš, vendar bil je konciliant, ter ni zlorabljal lece in spovednice v politične namene, tudi ni nikdar, kakor je navada nekaterih njegovih stanovskih tovarišev, popival med konsumniki po gostilnah, ter se sploh vedno edino le za svoj poklic brigal. Pri nas bi gotovo ne bilo nikdar strankarskega boja, da ga niso med nas zanesli bližnji cerkniški duhovniki. Mengšanom je le čestitati na taki pridobitvi. Blagemu možu želimo, da bi med njimi vžival ravno tako spoštovanje, kakor med nami. K nam pride sedaj znani kapelan g. Rudolf. Dal Bog, da bi ga za-

lostna izkušnja v Trnovem izučila, ter da bi pri nas drugače postopal. Če bo hotel tu zdradbe delati, mu povemo naprej, da se bomo znali krepko braniti.

— Čujte, čujte! Piše se nam: Na ljubljanskem kolodvoru se srečata dva tovariša, H. in P. H. vpraša P. a, kam da gre. A ta se junaško odzove, da čaka sestro, ki pride z Dunaja. H.: „Koliko časa pa ostaneš tukaj?“ P.: „Menda tri dni“. In tiček se je ujel. Mesto da bi čakal sestro, šel je v lemenat med „kisle kumare“. Kakor se čuje, je ta oseba avtor veleznamenite ocene abit. veselice ljubljanskih učiteljskihnikov v „Slovenskem Učitelju“. To je dalje gorko pečeni (seveda po Kržičevem receptu!) učitelj — letošnji abiturient ljubljanskega učiteljskega — F. P. iz P. pri D. Udeležil se je letošnje „žetke“ najbrže, če ne gotovo, kot Jakličev pobočnik. — Vsa čast mu, da je pokazal svojo barvo! Bomo vsaj vedeli, ravnati se po tem! Toda takih hinavcev obvari nas, Gospod!

— Umrl je na Bledu maloruski rodoljub gosp. Lucijan Ivanovič Humeckij, odvetnik v Somboru v Galiciji. Pokojnik se je jako zanimal za naše slovenske razmere, in se za časa svojega bivanja na Slovenskem udeležil vseh narodnih slavnostij.

— Nerodnosti v kamniškem zdravilišču. Pišejo nam: V Kamniku je letos mnogo hrvatskih gostov. Dasi dajo zdravilišču in sploh mestu dokaj zaslužka, se na nje ne ozira toliko, kolikor bi bilo prav in potrebno. Razmere v zdraviliškem restavrantu so naravnost čudne. Restavrater ima namreč same Nemce za natakarije in strežnike, dasi se ga je radi tega interpeliralo že opetovano. Ti nemški natakariji se vedó napram gostom, zlasti Hrvatom, toli nedostojno, da se mnogo tujcev nič več ne pokaže v restavrantu. Minolo nedeljo pa se je priredil neki koncert z malone izključno nemškim vspeškom. Le predzadnja točka je bila slovenska. Hrvatje so protestirali proti taki žaljivosti in proti takemu preziranjju Slovanov. Na to so začeli aranžerji z njimi mešetariti ter so izjavili, da primaknejo še dve slovanski točki. Hrvatje pa se na to milostno ponudbo niso ozirali, nego so priredili svoj zabavni večer pri Fischerju, kjer se je zbralo za mestne uboge nad 60 gld. Del gostov pa je napravil izlet. Kamnik je slovensko letovišče in mora ostati. Poklicani faktorji v Kamniku se, žal, vse premalo brigajo za to, da se na tak način ne odganja gostov. Zdravilišče je dalo povod že opetovanim pritožbam ter bo treba na njega voditelje poselej ostreje paziti. Dotična godba pa bo moral rada ali nerada ozirati se pri sestavi svojih sporedov pred vsem na slovenski narod in na narodnost kamniških gostov!

— Gospodinjstva šola c. kr. kmetijske družbe v Ljubljani pod vodstvom č. sester redovnic prične nov tečaj dne 1. oktobra t. l. Pouk, ki je slovenski, traja jedno leto. Gojenke stanujejo v zavodu, ter je njih število omejeno na 12. Pouk zavzema vse stroke gospodinjstva: kuhanje, šivanje, pranje, likanje, dela v hlevu in na vrtu, mlekarstvo itd., vrhu tega pa tiste šolske predmete, ki so potrebni za popolno izobrazbo gospodinj na kmetih. V šolo se sprejemajo vsaj 16 let stara dekleta, ki plačujejo po 14 gld. na mesec za hrano, stanovanje in vse drugo potrebno. Podrobni pogoji se izvedo pri c. kr. kmetijski družbi v Ljubljani, kateri je tudi prošnja za vsprejem v šolo poslati do dne 15. septembra.

— Patrijotični gospodni oddelek društva „Rudečega križa“ v Sežani priredi v nedeljo, dne 26. avgusta t. l. v hotelu „pri treh kronah“ povodom 400letnega jubileja združenja poknežene grofije Goriško-Gradišanske z Najvišjo cesarsko hišo in v slovesno praznovanje 70letnega rojstnega dne Njih c. in kr. apostolskega veličanstva presvitlega cesarja Frančiška Jožefa I. koncertno veselico in ples. Godbo za koncert in ples oskrbuje iz posebne uljudnosti polkovna godba c. in kr. pešpolka baron Waldstätten št. 97. Na večer bode splošna razsvetljava in umetni ogenj. Za goste iz Trsta je naročen za vrnitev poseben vlak, kateri ima v Nabrežini za goste iz Goriškega zvezo z vlakom 1012. Odhod iz Sežane o polnoči. Slovesnost vrši se pri vsakem vremenu. Čisti dohodek je namenjen društvenemu zalogu. Vstopnina 2 kroni na osebo. — Začetek ob 5. uri popoldne

— Zagorski planinci prirede v soboto, dne 25. t. m. izlet na Kum (1219 m). Ker je ta gora jedna najlepših v naši okolici in se na njenih višavah nudi hribolezem diven razgled po slovenskih pokrajinah, posebno po Dolenski, po savinskih planinah, Karavankah in julijskih alpah itd., ker je poleg tega Kum obdaren z lepo floro — naj zve čestiti bralce ali bralka, da raste okoli sv. Neže in sv. Jošta „dišeča travica“ — in je pot zelo zlozna, se pričakuje obilne udeležbe, zlasti tudi od nežnega spela. Odhod bode iz Zagorja po prihodu osebnega (sekundarnega) vlaka iz Ljubljane, to je približno okoli 7. ure zjutraj. Jedila in pijače bo na Kumu več kot dovolj pripravljene, ker je drugi dan shod. Na veselo svidenje v petek večer v prostorih gospoda Müllerja v Zagorju, ali v soboto zjutraj na kolodvoru pri odhodu na Kum!

— Trojčki. Dne 18. t. m. je na Savi pri Jesenicah v Olifčičevi hiši povila zakonska žena Reza Alijančič trojčke. Dve uri po porodu je mati umrla. Otročki, dva fantička in jedna deklica, so vsi zdravi, lepi in močni. Oče jim je tovarniški delavec Janez Alijančič. Žena je pred 3 leti povila enega fantička, pred 14 meseci pa dvojčke, ki živita, in slednjič trojčke.

— Velik požar. Iz Mokronoga se nam piše: Dne 19. t. m. je bil tu velik požar, ki je uničil dve gospodarski poslopji ter povzročil izdatno škodo. Ognjegascem se je bilo zahvaliti, da so ogenj lokalizirali, predno se je bil še bolj razširil. Kako je ogenj nastal, ne ve nihče kaj povedati.

— Pri tudeželnih eraričnih cestnih mitnicah v Smolenji vasi in v Podgoricah pri Novem mestu, glede katerih zakupna pogodba koncem decembra poteče, in pri drugih tudeželnih eraričnih cestnih mitnicah, ki bodo vsled odpovedi dotičnih zakupnih pogodb koncem decembra leta 1900 eventualno proste postale, se bode, ako v kratkem razpisana zakupna obravnava ne bode imela povoljnega uspeha, od 1. januarja leta 1901 naprej pobirala mitnina v lastni upravi c. kr. erarja. Pobiranja pristojbin v erarični upravi oddalo se bode v prvi vrsti penzionistom, kviescentom provizionistom (dosluženim, vpc. kojnim) in invalidom, ako so te osebe pripravljene prevzeti ta posel pod sprejemljivimi pogoji, ako so telesno in duševno zanj popolnoma sposobne, ter si so prisvojile potrebno znanje mitnice zadevajajočih propisov. Pozivljajo se s tem vsi, katerim je na stvari ležeče, da se zglase s potrebnimi izkazi, da vstrežajo popolnoma navedenim pogojem, pri finančnem ravnateljstvu v Ljubljani.

— Na Reki so radi žaljenja Velečanstva aretirali nečega Francoza J. Sagnaca, o katerem pravijo, da je anarhist.

— Požar v Mostah. Dodatno k našemu poročilu nam je omeniti, da so orožniki aretirali razupitega vodmatskega žganjepivca Jakoba Šušteršiča, na katerega leti sum, da je iz hudobnosti zanetil ogenj pri Snoju in sicer vsled tega, ker mu je bil Snojev sin dal dve zaušnici. Nadalje se nam poroča, da so se pri gašenju tega požara posebno požrtvovalno trudili gospod stražmojster Jos. Skanda ter poleg njega gospodje stražmojster Janez Habenbacher, stražmojster Jos. Pukl in četovodja M. Ulbing.

— Uboj. Včeraj zjutraj so našli 58 let starega Jerneja Zakovška, delavca v tovarni za barve na Fužinah, mrtvega ob cesti na Fužine. Imel je več ran na glavi. Sumi se, da ga je ubil njegov sin Ivan Zakovšek, 30 let star, ki je sedaj korporal pri 17. pešpolku v Ljubljani. Isti živi z očetom v prepiru in je bil sedaj v ponedeljek in v torek doma. Danes ponoči sta ga pri sv. Petra vojašnici pričakala dva orožnika in prijela. Izročen je bil vojaški oblasti. Aretovanec neki taji, da bi bil on očeta ubil.

— Mestni antropometrični urad si je danes dopoldne ogledal tukaj na dopustu bivajoči graški policijski ravnatelj c. kr. vladni svetnik g. Jos. Hoelzl.

— Nezgode. Strnadovi otroci na Dolenski cesti št. 4 so danes dopoldne kuhali na špiritu mleko. Po neprevidnosti se je posoda z mlekom in špiritom prevrnila in je tekočina se vlila po obrazu petletnemu sinku Markotu Strnadu, ki je bil tako opečen, da so ga morali prepeljati v deželno bolnico. — V Kančevi tovarni v Gamelnah je delavcu Orešku stroj odtrgal

štiri prste in so ponesrečenca danes prepeljali v bolnico.

— Laškega vina se je napil vpokojeni železniški sprevodnik A. V. tako, da je na sv. Petra cesti padel in obležal. Poklicali so celo zdravnika, da mu je pomagalo do zavesti. — Tudi znana mestna pijanka Neža F...ova se ga je bila nekje navlekla, da je bila obležala v Florijanskih ulicah.

— Nepreviden kolesar. Trgovec M. je včeraj na sv. Petra cesti podrl s kolesom na tla kuharico Marijano Bibič. Vozil je neprevidno naglo. Kuharici se ni nič hudega zgodilo, samo malo prestrašila se je.

* Največji manevri, ki so se sploh kdaj vršili v Evropi, bodo letošnji avstro-ogrski cesarski manevri v Galiciji. L. 1893. so bili pri Günsu manevri, katerih se je vdeležilo 130.000 mož naše armade s 300 topovi. Letos pa bode okoli 180.000 mož s 390 topovi. V inozemstvu so bili največji manevri leta 1897. pri Frankobrodu ob Meni, a ti manevri niso bili niti tako veliki kakor avstro-ogrski manevri leta 1893. pri Günsu. Naša država presega Nemčijo in druge evropske države vsaj v velikosti vojaških manevrov in seveda v dotičnih stroških.

* Strah pred anarhisti je zlasti na Ogrskem jako velik. Med jubilejnimi slavnostmi v Ostregonu (Gran) se je pripetilo več komičnih slučajev. Ker je dospelo več tisoč tujcev, se smatrala policija vsakega tujca za anarhista. A tudi orožništvo je bilo vse zmešano. Ko se je hotel peljati k slavnosti kmetijski minister Daranyi, ga je ustavil orožnik. Minister ni smel v mesto, dokler ga ni rešil neki poslanec. Takisto se je godilo drž. tajniku v honvedskem ministrstvu Grassonu, dasi je šef orožništva. Orožnik ga je ustavil ter mu mirno dejal, da ga ne pozna. Grassona je oprostil neki nadporočnik. Tudi nadškofovega uradnika, ki je peljal v svoji kočiji škaflijo s škofovim klobukom, bi bili kmalu zaprli, ker so mislili, da je anarhist z bombo. Zadržali so ga tako dolgo, da je moral nadškof sprejemati razoglav. Policija je zaprla štiri meščane, ki so čisto navadni filisti, ker je mislila, da so anarhisti.

* Duhovnik — krivoprisežnik. „Badische Landeszeitung“ poroča, da je bil v disciplinarni preiskavi proti nekemu učitelju zaslišan kot priča katoliški župnik in katehet S. Mesto prisege je storil le obljubo, da bo izpovedal čisto resnico. Učitelj pa je na izpoved župnika pripomnil, da je župnik vedoma lagal ter torej vzlic obljubi, ki je s prisego jednake veljave, pričal po krivem. Župnik je zategadelj učitelja tožil. Ali učitelj je pred sodiščem dokazal, da je župnik glede treh točk vedoma in namenoma lagal. Zato je bil učitelj oproščen, kar je kazenska komora vzlic prizivu župnika potrdila. Ta župnik-krivoprisežalec je pač dobro in temeljito preštudiral spise Liguorija!

* Požar samostana. V sredo ponoči se je med procesijo vžgal samostan Czenstochow na ruskem Poljskem. Poleg samostana na gori je bilo okoli 30.000 romarjev. Najprej se je vžgala streha glavnega stolpč. Brizgalnica je bila prešibka, da bi brizgala vodo tako visoko, in stolp je zgorel, se podrl in pobil pol svojimi razvalinami več oseb. Potem se je vnela streha samostana in je požar uničil vse prostore bivšega kraljevskega stanovanja. Mrtvih je več ljudi, več pa je bilo ranjenih.

* 33 let nedolžen v ječi. Kralj Viktor Emanuel je pomilostil nekega Giacoma Sciuta, ki je bil leta 1865. obsojen v dosmrtno ječo radi zavratnega umora. Sedaj pa se je izkazalo, da je Sciuto nedolžen, ter da je prebil 33 let nezasluzeno v težki ječi. Tako poročajo brzojavke iz Rima. Čemu je treba nedolžnega kaznjence šele pomilostiti, je docela nerazumljivo.

* Ogle, kralj-ponarejalec denarja je te dni ohromel zapustil ječo v New-Yorku. Ta mož je zadnji izmed „velikih mojstrov“ v ponarejanju denarja v Ameriki, ki je še živ. Ogle je največji del svojega burnega življenja porabil v to, da je kot izdelovalec denarja delal konkurenco stricu Samu. On je bil tisti ponarejalec, ki je ploščo za papirni denar posnel tako dobro, da celo najboljši izvedenci zakladnega urada niso znali razločevati njegovih ponarejenih od pravih državnih denarnih papirjev. Te plošče obstoje še sedaj, a vsi naporji za-

kladnega urada, da bi jih dobili v pest, so brezuspešni. Že pred leti je bila ponujana ponarejalcu-umetniku visoka svota ter ob enem dosmrtna državna služba, ako bi izdal skrivališče teh plošč. A Ogle je ponosno in z zaničevanjem zavrnil vse take ponudbe.

Književnost.

— „Vienac“, broj 32. ima tole vsebino: Na zelenoj mekoj travi: Sane Kurjaković. — Pod stare dane: Viktor Car Emin. — Pjesme Milivoja Podravskoga. — Za oluje: Milka Pogačić. — Dodjite samo k nama...: Gabriela Preisova. — Užina: Vladyslaw Orkan. — Socialno pitanje i umjetnost: M. Sabić. — Kakvi je naraštaj u Bosni i Hercegovini. — Nešto o „Paklu“ u hrvat. književnosti. — Listak.

— „Slawisches Echo“ ima v 14. številki tole vsebino: Ein auf die Sanierung unserer Zustände gerichtetes Programm. — Die Sprachenfrage bei den öster. ungar. Kleinrussen. — Gegen die Vermittlungssprache. — Politisches. — Zeitungsstimmen. — Vermischtes. — Literatur und Kunst. — „Sl. E.“ izhaja vsak teden in velja za vse leto 12 kron. Naroča se: Dunaj, X. Eugengasse 37.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 22. avgusta. Češki namestnik grof Coudenhove je prišel sem. To njegovo potovanje je v zvezi z nameravanimi pogajanjmi ministrskega predsednika s češkimi poslanci.

Belgrad 22. avgusta. Bivši ministrski predsednik Vladan Gjorgjevič je odpuščen iz armade, v kateri je zavzemal dostojanstvo rezervnega sanitetnega polkovnika.

Rim 22. avgusta. Kardinal Ferrari je naznanil milanskemu županu, da pri maši-zadušnici za Umberta podeli absolucijo. Z ozirom na izjave mero-dajnih vatikanskih krogov obuja to naznanilo silno senzacijo. Klerikalni „Osservatore Romano“ nadaljuje vojno zoper kraljevsko hišo.

Bruselj 22. avgusta. Iz Šanghaja se poroča, da se je tam izkrcalo 500 ameriških in 500 nemških pomorščakov.

London 22. avgusta. Po najnovejših poročilih se je po zavzetju Pekina vnel ljut ulični boj mej Kitajci in združeno armado. Slednji se je pridružilo kakih 4000 kitajskih kristijanov, ki so, poznavajoč mesto, znatno pripomogli k zmagi. Arma da si je napravila vhod v sveti del mesta z dinamitom. Na cesarski palači vihrajo zdaj zastave združenih armad, boj po ulicah pa še ni prenehal.

London 22. avgusta. Poročila iz japonskega vira naznanjajo, da je boj v pekiških ulicah končan. Vse poslaniško osebje se je preselilo v cesarsko mesto.

London 22. avgusta. „Times“ se izreka proti vsakemu pogajanju s kitajsko cesarico-vdovo.

London 22. avgusta. Iz Honkonga je došla vest, da je odšlo 3500 črno-praporščakov, ki jih vodi Lany, v Pekin. Ta armada razširja po vsem potu na boj zoper združene države pozivljajoče oklice in pleni in pustoši vse misionske naselbine.

London 22. avgusta. Generala Dewet in Delarey sta se pojavila 20 milj pred Pretorijo ter sta marširala preko Hebrona proti severovshodu.

Narodno gospodarstvo.

— Dobavni razpis. Vojno ministrstvo namerava potom javne konkurence zagotoviti si različne potrebščine za vojno opravo. Med temi so podloge in ovratniki iz kožu-hovine, vse pritikline za vojaške klobuke, čelade in čake, zaponke, gumbi in razni znaki iz kovine, čopiči iz žime, usnjene in volnene rokavice, razna kuhinjska in jedilna oprava, žblji, podkve, žepne rute, vedra za vodo, kolčki za šotore, jopice, spodnje hlače iz volnene tkanine itd. Ponudbe je vpsolati neposredno vložnemu zapisniku vojnega ministrstva, in sicer najkasneje do 20. oktobra t. l. 12. ure popoldne. Ponudbeni vzorci, dobavni razglas in natančni zaznamek predmetov, katere je dobaviti, so tudi v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani na ogled.

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali:
Za družbo sv. Cirila in Metoda: Čitalnica v Ribnici 104 K 50 h in sicer 84 K 50 h kot polovico dobička, katerega je imela tuk. Čitalnica povodom izleta dne 12. t. m. po zaslugi preb. gg.: Gregorčičeve, Mejačeve, Petrovanove, Pickove, dr. Schifferove in Višnikarjeve, ostalih 20 K pa je daroval Dunajčan veseljak vsled stave z neko gospodično. — Gospod Ferd. Špilar, št. Peter na No-tranjskem 3 K 10 h iz pušice gostilne „pri Zvezdi“. — Skupaj 107 K 60 h. — Hvala in vstrajajte!

Za Prešernov spomenik: Narodna čitalnica v Kamniku 100 K, kot čisti prebitek v ta namen prirejene veselice. Srčna zahvala bodi izrečena gospodoma Orešku in Vrablu katera sta iz posebne prijaznosti toli pripomogla k lepemu vspehu veselice; istotako goscipam Pepci Polakovi, Mici in Rezihi Ahčinovi, katere so s šopki nabrale 16 K 10 h za svojega pesnika. Gosp. dr. Otokar Ryba iz Trsta je podaril še posebej 6 K. Posebna zahvala pa gre diletantom, kakor tudi vsem tistim, ki so pod kuverto poslali precejšnje preplačila, osobito pa tudi gospodu predsedniku ki je slednjič še dodal toliko, da se je dosegla svota okroglih 100 K. — Bog živi čitalnico in darovalce, da bi našli posnemovalce!

Za fotografijo za amatérje. Priznana izborne fotografije salonske in popotne aparate, nove neprekošene momentne ročne aparate, kakor vse fotografije potrebščine ima A. MOLL, c. in kr. dvorni dobavitelj, DUNAJ, Tuchauben 9. Fotograficična manufaktura, ustanovljena 1854. l. Na željo se pošlje veliki ilustrirani cenik brezplačno. b (11—14)

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306,2 m. Srednji tlač 736,0 mm.

August	Čas opa-zovanja	Stanje baro-metra v mm.	Tempera-tura v °C.	Vetrovi	Nebo	Padačina v 24 urah
21.	9. zvečer	732,8	18,4 sl. jz.ahod		jasno	
22.	7. zjutraj	732,1	16,0 sl. svzhod		dež	
	2. popol.	732,8	22,2 sl. svzhod		pol. oblak.	61 mm.

Srednja včerajšnja temperatura 19,2°, normala: 18,3°.

Dunajska borza

dne 22. avgusta 1900.

Skupni državni dolg v notah	97,60
Skupni državni dolg v srebru	97,05
Avstrijska zlatna renta	116,80
Avstrijska kronska renta 4%	97,75
Ogrska zlatna renta 4%	115,15
Ogrska kronska renta 4%	90,55
Avstro-ogrsko bančno čevonca	1704
Kreditne delnice	680,50
London vista	242,15
Nemški drž. bankovci za 100 mark	118,30
20 mark	23,62
20 frankov	19,30
Italijanski bankovci	90,50
C. kr. cekini	11,40

6—8 poštenih natakarič

za nedelje in praznike od 2 ure popoldne do 10. ure zvečer vsprejme se takoj pri Ognjeslavu Kozjeku v Šiški „pri Kankertu“.

Plača 1 gld in dobra večerja. Oglasé naj se takoj. (1675—2)

Gostilniški prostori

s 4 sobami, kuhinjo s štedilnikom, drvar-nico, uporabo podstrešja, ter

dve lepi kleti

se takoj oddajo (1656—3)

na Radeckega cesti števil. 1.

Za Opatijo

se išče izprašana, spretna knjigovoditeljica

samostalno delavna, nemščine in sloven-sčine, eventualno (kar daje prednost) laščine zmožna, z lepo pisavo in katoliške vere.

Ponudbe, zahteve in reference s foto-grafijo (ki se vrne) kar prej možno: Tirmann, zdravilišče (Curhaus) na Bledu. (1644—3)

Gos. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1900. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. **Proga** **doz** **Trbiž**. Ob 12. uri 5 m. po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Isl, Solnograd, Zell ob jezeru, Lend-Gastein, Inomost; čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 17 m. zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m. dopoldne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m. popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregence, Curiha, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Lipsko, Dunaj via Amstetten. Ob 7. uri 9 min. zvečer osonni vlak v Jesenice. Vrh tega ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 min. popoldne v Podnart-Kropo. — **Proga v Novomestu in v Kočevju**. Osonni vlaki: Ob 6. uri 54 m. zjutraj, ob 1. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 55 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** juž. kol. **Proga iz Trbiža**. Ob 5. uri 15 m. zjutraj osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Inomosta, Solnograda, Lince, Steyra, Isla, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. Ob 7. uri 45 min. zjutraj osonni vlak iz Jesenic. — Ob 11. uri 16 m. dopoldne osonni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejevic, Solnograda, Lince, Steyra, Periza, Geneve, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend-Gastein, Ljubna, Celovca, Pontabla. — Ob 4. uri 38 m. popoldne osonni vlak z Dunaja, iz Ljubne, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 8. uri 51 m. zvečer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejevic, Lince, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. Vrh tega ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 20 min. zvečer iz Podnarta-Krope. — **Proga iz Novega mesta in Kočevja**. Osonni vlaki: Ob 8. uri in 21 m. zjutraj, ob 2. uri 32 m. popoldne in ob 8. uri 48 m. zvečer. — **Od-hod iz Ljubljane** drž. kol. v **Kamnik**. Ob 7. uri 28 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. in ob 10. uri 25 m. zvečer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Lju-bljano** drž. kol. iz **Kamnika**. Ob 6. uri 49 m. zjutraj, ob 11. uri 6 m. popoldne, ob 6. uri 10 m. in ob 9. uri 55 m. zvečer, poslednji vlak le ob ne-deljah in praznikih. (1306)

Narodni dom.

Danes v sredo, 22. avgusta 1900

KONCERT

ki ga priredi

iz Pariza vračajoča se ciganska kapela

katere se odlikuje posebno po solo-točkah jednega vijolinkega in jednega cimbal-skega virtuozu. (1691)

Začetek ob 8. uri.

Vstop prost.

Preselitev.

Podpisani naznanja p. n občin-stvu, da ima sedaj svojo

delavnico na Mestnem trgu št. 10 (v hiši g. Skabernè)

ter se priporoča za izvrševanje ali-karji, litografskih in kaligrafskih del (diplom), vsakovrstnih napisov (firm) na steklo, les, kovino l. t. d.

Za okusno in fino čelo po nizki ceni jamči. (1690—1)

Vinko Novak

umetni slikar in litograf.

Trgovski pomočnik

izučen v trgovini z mešanim blagom, želi vstopiti v službo v kakem mestu ali na deželi.

Ponudbe pod šifro: J. M. 500 poste restante Nova vas pri Rakeku. (1689)

Učenec

ki je dovršil eno ali dve srednji šoli, sprejme se takoj v trgovino s špecerijskim in no-rimberškim blagom pri (1652—5)

Albinu Rant v Kranji.

Stenografinja

želi vstopiti v odvetniško ali notarsko pi-sarno. Gre tudi na deželo.

Ponudbe pod: „J. B. št. 24 poste poste restante Ljubljana“. (1660—2)

Proti malokrvnosti

Železnato vino

lekarnarja

G. Piccoli v Ljubljani

dvor. založnika Njeg. Svetosti papeže

ima v sebi 90krat več železa

kakor druga po reklami nezaslužno sloveča china-železnata vina, katera čisto nimajo več železa v sebi, kakor vsako ceno namizno vino. III. (1368—6)

Vsled tega največje jamstvo za izdatnost tega vina pri malokrvnih, nervoznih ali vsled boleznih oslabelelih osebah, kakor tudi še posebno pri ble-dih, slabotnih in bolehalih otrocih. Dobiva se v steklenicah po pol litra. Vnanja naročila proti povzetju.

Štev. 9960

Razpis.

(1684—1)

Na Kranjski kmetijski šoli na Grmu pri Novem mestu z dvoletnim poučevanjem in slovenskim učnim jezikom je izpraznjenih

sedem deželnih ustanov

za prihodnje šolsko leto 1900/1901, katero se prične 3. novembra 1900 leta

Pravico do teh ustanov imajo sinovi kranjskih kmetovalcev in vinogradnikov, ki so vsaj 16 let stari, čvrstega zdravja in so z dobrim uspehom dovršili ljudsko šolo. Prednost imajo taki kmetijski sinovi, od katerih je upati, da se bodo potem na svojem domu s kmetijstvom, vino- in sadjerejo pečali.

Učenci z ustanovami dobivajo brezplačno hrano, stanovanje in pouk v šoli; obleko pa si morajo sami preskrbovati.

V šolo se sprejemajo tudi: 1.) plačujoči učenci, kateri plačujejo po 30 kr. = 60 h na dan za hrano in sta-novanje in pa 20 gld. = 40 K šolnine na leto in 2.) eksternisti, ki zunaj šole stanujejo in plačujejo šolnino.

Lastnoročno pisane slovenske prošnje, ki morajo biti kolekovane s kolekom 50 kr. = 1 K, se imajo do 16. septembra 1900 izročiti vodstvu „Kranjske kme-tijske šole“ na Grmu pri Novem mestu.

Prošnjam je priložiti rojstni list, spričevalo dovršene ljudske ali srednje šole, zdravniško potrdilo o čvrstem telesu in trdnem zdravju in župnijsko spričevalo o lepem vedenju.

Vsak učenec se mora podvreči vzprejemnemu izpitu, ki se razteza na slovenski jezik in priprosto računstvo, in od uspeha tega izpita je odvisno, ali se dotičnik v šolo sploh sprejme.

Prošnjam za sprejem proti plačilu je priložiti reverz ali obvezno pismo starišev, oziroma varuha zaradi vzdrževanja učenca.

Pristavlja se, da imajo učenci, ki dovrše to šolo, le dve leti vojaške prezentne službe.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani

dne 16. avgusta 1900.

Najlepše likano perilo

se doseže, ako se uporablja

svetovnoznani američanski

Brillant-skrob na lesk

Erica Schulz-a jun., Heb in Lipsko

lahko in gotovo z vsakim likalom.

Samo pristen z varstv. znamko „Globeus“.

I. (1362—3)

V zavojčkih po 24 vinarjev povsod na prodaj.

Spoštovanemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem zopet prevzel

restauracijo

„pri zlati ribi“

Špitalske ulice št. 7 — Ribje ulice št. 6

kjer se bodem posebno potrudil, svoje cenjene goste povsem zadovoljiti s pristnim vinom, vedno svežim Moslerjevim car-skim pivom ter ukusnimi gorkimi in mrzlimi jedili.

Postrežba vedno točna, rečna in prijazna. (1892—1)

Uljudno torej prosim, da me cenjeno občinstvo počasti z mnogobrojnimi obiskom.

Spoštovanjem Franc Rozman restauratér.

Podpisani priporočam slav. občinstvu svojo veliko zalogo koles, posebno občeznana prava

Styria kolesa

s patentiranim krogličnim tečajem, najboljši in najsolidnejši sistem v l. 1900, jako trpežna in lahko tekoča.

Vsi modeli so enotno zboljšani in poleg tega so jako znižane cene.

Pripomniti moram, da imam v zalogi edino le modele 1900, kajti vse prejšnje razprodal sem v jeseni pod svojo ceno, samo da mi bode moč v sedanji sezoni le z letošnjimi modeli slavnemu občinstvu vstrezati. Ceniki poštnine prosti.

Spoštovanjem

Filiala v Kamniku: Janko Pohlin.

Franc Čuden, na Velikem trgu nasproti rotovža.

(123—65)